

Ailin Äitee on kaiken keskiössä. Äitee on kova suustaan. Ailin poika Kai kaivelee traumoja hampaankolostaan. Aili tuijottaa rikkinaistä televisiota ja Mervi ajaa kuntopyörällään.

Tervetuloa pienviljelijäperheen olohuoneeseen

Mervi löysi sielunkumppaninsa, munan.

Lihamyllly, tuvan pöytä, räsymatto, televisio, uusioperhe ja suomenhevonen. Tervetuloa hetkeksi pienviljelijäperheen elämään.

TIINA KILVENSALMI

Perheen äiti keski-ikäinen Aili jauhaa tuvan pöytään kiinnitettävällä lihamylyllään murekeaineita. Ailin Äitee maistaa taikinaa ja Ailin ex-mies Lassi seuraa kauhuissaan sivusta. Murekkeen tekoa ihmettelee myös Lassin uusi naisystävä Mervi.

Mervistä ei oikeastaan kukaan tykkää tässä perheessä. Ailin ja Lassin teini-ikäinen tytär Jaana löhöää virttyneellä sohvalla ja juttelee kaverinsa 12-vuotiaan Kirsikaijan kanssa tyttöjen juttuja. Jaanan veli Kai seuraa sivusta turhautuneena.

Ismo Apellin ohjaamassa Suomen hevosessa pureudutaan pienviljelyksen lopettamisen tuskaan uusio-perheen kautta. Näytelmässä suomenhevosesta luopuminen kuvastaa pienviljelyksestä luopumista.

Sirkku Peltolan vuonna 2004 käsikirjoittaman näytelmän tapahtumat sijoittuvat yhteen huoneeseen. Lisämaustetta näytelmään tuo savon murre.

EU:n tulon myötä moni pienviljelijä koki loppunsa. Näytelmä kuvaa näitä viimeisiä kuolin sätkyjä.

Vuonna 2005 Apell luki ensimmäisen kerran Suomen hevosen käsikirjoituk-

sen.

– Silloin ajattelin, että tämä on ihan tänne Kiuruvedelle tehty, Apell kertoo.

Asia jäi hautumaan, ja muutamia kuukausia sitten projekti päätettiin aloittaa.

– Suomen historiassa suomenhevosella on suuri rooli. Sotien jälkeen kaikki tehtiin hevosella. Suomenhevonen on tehnyt valtavan sarkatyön sodassa ja sotien jälkeen. Kun maailma koneistui, suomenhevonen muuttui hyödyttömäksi ja väistyi koneiden tieltä.

Helposti unohdetaan kuinka suuren panoksen suomenhevonen on antanut. Niin tahtaa käydä myös pienviljelijälle. Pienviljelijät pitivät isot pesueet ruoassa ja leivässä. Yhteiskunnan kehittymisen myötä he eivät olleet enää tarpeeksi tehokkaita. Tuli tilanne, että tuotanto pitäisi kerralla kolminkertaistaa tai lopettaa kokonaan.

Suomen hevosessa näyttelee seitsemän kiuruvetistä harrastelijänäyttelijää ja näyttelijän alkua.

– Me ollaan kuin suurta perhettä. Hirveen hyvä porukka ja hyvä ohjaaja, joka luo tunnelmaa. Olen kylä viihtynyt, kertoo ensimmäistä kertaa teatterilavalle astuva **Seija Suhonen**.

Suomen hevosen eteen on tehty paljon töitä. Harjoituksissa saattaa venähtää kuusikin tuntia illassaan.

– Hienoa olla tällaisessa jutussa mukana. Illalla kotiinkin mennessä kyllä väsyttää, mutta ei se mitään, nauravat lukiolaiset **Liisa Pekkala** ja **Buket Yuksel**. Heikin ovat ensimmäistä kertaa näyttelemässä teatterilavalla.

Kaarina Tikkasella on Suomen hevosessa iso rooli Ailin Äiteenä.

– Tämän ikäiselle tämä on kova työ, kertoo harrastelijateattereissa näytellyt Tikkanen.

– Sakki on mainio. Flexaabelia porukkaa ja oikeita työmyyriä, kiittelee Apell.

Kiuruveden teatterielämän jatkosta ei ole vielä tietoa. Suomen hevosen lipputulot kerätään pesämunaa mahdollisen uuden teatteriryhmän perustamiseen. Lipputulot ovat tavallaan starttiraha.

Aili jauhaa lihamylyllä murekeaineita. Ailin Äitee maistaa ja Lassi seuraa kauhuissaan. Mervi auttaa.

Lassi ei jaksaa kuunnella naisystävänsä Mervin taukoamatonta puhetta.

– Katsellaan nyt. Kiuruvedellä teatterikulttuuri on niin lapsenkengissä. Pitää katsoa kuinka paljon täällä halutaan teatteria ja riittävätkö katsojat. Tähän näytelmään on olemassa myös kakkososa, vihjaa Apell.

Kiuruvedellä on ollut mahdollista tehdä mitään isompia näytelmiä, koska teatterikenttä on ollut niin levällään.

– Tässä olisi haave, että löytyisi tarpeeksi sakkia ja innokasta porukkaa uuteen ryhmään. Nyt tämä meidän Suomen hevosen ryhmä on nimetön, ei olla minkään lipun alla. Tutkitaan maailmaa juuri syntyneen vasikan haparoin askelin, katsotaan onko maailma otollinen.

Ensi-iltaa jouduttiin siirtämään päänäyttelijän, suomenhevosen takia.

Tätä selvitettiin, että saadaanko tuoda hevonen lavalle ja nyt se tuodaan. Kaikesta tästä kuuluu pitkä kiitos kulttuurisihteeri **Tero Saatsille**, hänen myötämielisyydelleen ja avarakatseisuudelleen. Tässä pisteessä ei oltas ilman Saatsia, kiittelee Apell ensi-illan kynnyksellä.

Äitee
Aili
Lassi
Kai
Jaana
Kirsikaija
Mervi

Kaarina Tikkanen
Seija Suhonen
Veijo Tuomi
Pete Hyvönen
Liisa Pekkala
Buket Yuksel
Teija Ratinen

Jaana ja Kirsikaija lausuvat Lucia-neitojen runon nuoruuden innolla ja rajuudella.

SUOMEN HEVONEN

Ohjaus: Ismo Apell

Käsikirjoitus: Sirkku Peltola

Ääni ja valot: Lari Kananen

Asistentit: Mikko Kananen ja Joona Kärkkäinen

Tarpeisto/ rekvisiitta: Venla Roivainen

Lähimuisti: Elsa Sivonen